

ZINNESIS

APRĪLIS 2024 #242

Foto: Ralvis Nikolajevs

“Protams, varu daudz un dažādi teoretizēt par to, cik svarīgi ir lasīt klasiku un mūsdienu ģeniālos sacerējumus, ka nevajag lasīt to un šito, bet, manuprāt, primāri lasīšanas mērķis tomēr ir sagādāt kaut kādu baudījumu, jaunu pieredzi. Tātad ir jālasa tas, kas liekas saistošs.”

Ligija Purinaša

JĀNIS ROZE

-25%

IZDEVNICĪBAS "JĀNIS ROZE" GRĀMATĀM

Pērciet izdevniecības JĀNIS ROZE grāmatas vismaz 7 € vērtībā un saņemiet dāvanā SNICKERS CREAMY šokolādes batoniņu, 36 g.

Gardais SNICKERS CREAMY ir pildīts ar maigu zemesriekstu sviestu, karameli un sasmalcinātiem riekstiem, pārklāts ar piena šokolādi. Īsts maigumiņš!

Akcijas laiks: 01.04.–30.04.2024.

Dāvanu skaits ir ierobežots.

IESKATIES!

Šogad aprīlis neskopojas ar dažādām priecīgām ziņām: 4. datumā noskaidrosies, kuru izdevēju grāmatām piešķirti zelta āboli par labāko dizainu, 8. aprīļa vakarā Boloņā priecāsimies par Aleksandru Rundi, kuras "Ko darīt, ja esi kails pilsētā" piešķirta Boloņas grāmatu gadatirgus prestižā balva par pērnā gada labāko debiju *Opera Prima*, mēneša beigās tiks pasludināti LaLiGaBa laureāti – balvai nominētas gandrīz visas grāmatas, ko izdevniecība "Jānis Roze" tai pieteica. 2. aprīlī, atzīmējot Starptautisko Bērnu grāmatu dienu, liksmosim par Marjus Marcinkeviča, Linas Itagaki, Iignes Zarambaites, Silēnas Edgāras un Delfīnes de Vigānas un viņu tulkotāju Daces Meieres, Valērijas Lasovskas un Intas Šmites lieliskajiem panākumiem Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijā, kā arī par to, ka beidzot arī Izglītības un zinātnes ministrijā sadzirdēti grāmatnieku gadiem ilgie atgādinājumi par to, cik svarīga loma grāmatām un lasīšanai ir pilnvērtīgā izglītības procesā un daudzpusīgu, kritiski domājošu personību audzināšanā. Vēlam veiksmi LNB Bērnu literatūras centra izstrādātajai programmai "Grāmatu re:starts"

un arī tām iecerēm, kas pagaidām vēl palikušas ideju un labās gribas līmenī. Aprīlī izdevniecība "Jānis Roze" piedāvās lasītājiem pirmās grāmatas no kolekcijas, kas top projektā RILLE ar programmas "Radošā Eiropa" atbalstu – ceram, ka tam izvēlētie darbi latviešu lasītājiem šķitīs tikpat brīnišķīgi un aizraujoši kā man un maniem kolēģiem. Un, sagaidot Pasaules grāmatu un autortiesību dienu 23. aprīlī, kā ik gadu, mūsu uzticamos pircējus grāmatnīcās visu šo mēnesi gaida patīkami pārsteigumi.

Lai skaists un iedvesmojošs pavasaris!

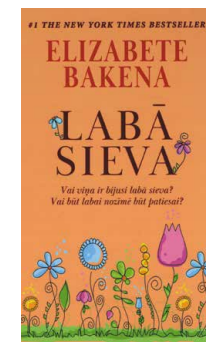
Renāte Punka,
izdevniecības "Jānis Roze"
vadītāja

NEDĒĻAS PIEDĀVĀJUMS

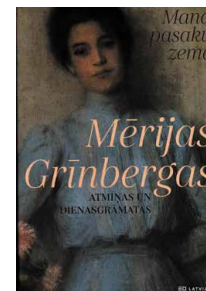
1.–7. aprīlis

€ 6,00
~~€ 12,98~~

8.–14. aprīlis

€ 6,50
~~€ 19,95~~

15.–21. aprīlis

€ 10,70
~~€ 31,95~~

22.–28. aprīlis

€ 5,05
~~€ 10,78~~

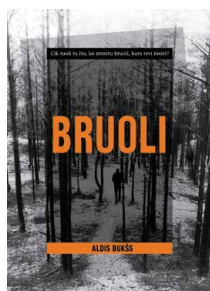
Lilija Berzinska

KĀ MIZGRAUZIS ATRADA MĪLESTĪBU

Ar autore ilustrācijām

Rakstniece un māksliniece Lilija Berzinska, staigādama pa lībiešu jūrkanes takām, allaž sastop kādu neparastu būtni. Viņa paguvusi tās iemūžināt trīs stāstu grāmatās: "Lamzaks meklē Lamzaku" (2016), "Skelets skapi" (2018) un "Atmiņu kaste" (2022).

Nu tām piepulcējusies ceturkā, kurā atkal sastopam nopro Sipriki, bākas uzraugu Boiku, zinātņu fanu Acaini, gardēdi Krakānu, negausīgo Plikadīdu un citus vāvuļus un aizkrāciešus. Tagad rakstniece priekšplānā izvedusi arī jaunus jūrmalas iemītniekus: Mizgrauzi, kura dzīvi maina ķērpjos iekērusies dzintaraini vizošā mīlestība, Ulfu, kurš koferī krāj visus iedomātos pāridarījumus un aizvainojumus, Mazlietiņu, kurš ķer krītošās zvaigznes, Vāvuli, kurš pārceļas dzīvot uz vientuļas salas, Sētložņu, kura atgūst prieku, atmetot citu domas un pievēršoties pati savām. Lilijas Berzinskas pavērtajā pasaulē vienmēr ir kāds, kurš pamana bēdas un palīdz salīpināt salauztu sirdi.

ATKĀRTOTS IZDEVUMS

Aldis Bukšs

BRUOLI

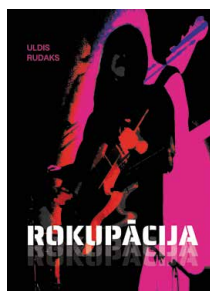
"Nabejs nūtykums – detektīvs latgališu rokstu volūdā!

Nu romana skaiteišonas atsagivu tik pusčetrus stundēs naktī, cikom nabeja aiztaiseita beidzamo puslopa. Aizraunūšs, dinamisks, aptver šudīņ aktualū nūzīdzeibas spektru, analizej juos socialūs īmaslus. Šaļtim meiluo Zīmeļlatgola atguodynoi bruoļu Koenu "FARGO" ainovu – ar nagaideitom ašņa paļtim iz knapi

izkrytušuo snīga. I eipaša mīlesteiba pret Latgolu i latgališu volūdu. Koč detektīvs ir storptautisks, īkļau Krīvejas i Eiropas kriminaluo pasaulja vaibstus, svareiguokais viestejums ir dūmuots mums pošim:

- Kas tev traucej braukt paceli nu ituo cauruma?

- Kai? Ite ir muna sāta..." (Viesturs Kairišs)

JAUNS IZDEVUMS

Uldis Rudaks

ROKUPĀCIJA

Atklāti par latviešu rokmūziku – bērnišas spoki, jaunības elki un tagadnes līdzgaitnieki

"Rokupācija" ir liecība par redzēto, dzirdēto, izjusto, pārdzīvoto, pazaudēto un izsapņoto. Šī grāmata ir gan dokumentāls romāns, gan neparasta latviešu rokmūzikas vēsture – vēstījums caur tajā iesaistīta cilvēka pieredzi.

Tina Ozeviča, Aleksandra Zajonca

KAS JŪTĀM PATĪK?

No poļu valodas tulkojusi Ingmāra Balode

Apcerīga, sirsnīga bilžu grāmata, kas aicina bērnus un viņu vecākus uz pārdomām un sarunām par to, kas notiek jūtu un emociju pasaulē. Kā remdēt vislielākās bailes un iegūt mieru? Kāpēc atmiņai labās lietas bieži vien paslīd garām, bet prātā paliek sliktās? Kas ir ziņkārības labākais draugs? Lasiet un vēriģi ieskatieties sevī – jūtas un emocijas ir daļa no mums!

Poļu rakstniece **Tina Ozeviča** (Tina Oziewicz, 1971) studējusi filozofiju un angļu valodu, ieguvusi filozofijas doktora grādu, ir daudz zinātnisko rakstu un nu jau vairāk nekā desmit bērnu grāmatu autore. Māksliniece **Aleksandra Zajonca** (Aleksandra Zajac, 1988) strādā par grafikas dizaineri, ilustrē bērnu grāmatas un nodarbojas ar keramiku. Latviešu valodā 2021. gadā iznāca abu kopīgi veidotā grāmata "Ko dara jūtas?", kas guva lielu lasītāju atzinību.

Grāmata izdota ar Polijas Grāmatu institūta atbalstu.

Inga Grenberga

MARIJA [DEŽAVŪ]

Šis ir romāns, kurš nemanāmi ievēl un vienā mirklī savaldzina ar savu patiesumu, meklējumiem, smalko un vienlaikus brīvo izteiksmes veidu. Romāns, caur kuru iepazīt sevi pašu savā sievišķībā un maigi, nepiespiesti iemīlēt sevi tādu, kāda esi. Ļauties dzīvei un justies tajā brīvi un ērti.

"Romāns lasās franciski viegli un vasarīgi ātri. Grenbergas valodai piemīt Sagānas skumjais silts un brīvība." (Una Rozenbauma, režisore un radošā direktore)

"Romāns kā lēna deģa, kam ļauties. Stāsts kā terapija, kas rezonē ar manām izjūtām.

Cienu autore domu dziļumu – īsti, dzīvi un patiesi." (Lelde Kovaļova, kino producete un rakstniece)

Inga Grenberga ir rakstniece, grāmatu lasītāja un vēstniece. Viņas debijas romāns "Sestā sieva" uzreiz pēc iznākšanas kļuva par pārdošanas sensāciju. Tas izdots un guvis atzinību arī ārpus Latvijas.

Zvaigzne ABC

Nils Geimens

KORALĪNA. GRAFISKAIS ROMĀNS

Adaptējis un ilustrējis P. Kreigs Rasels

No angļu valodas tulkojusi Marika Taube

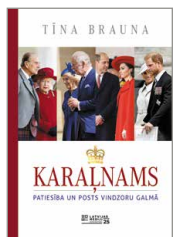
Daudzi pasaulē plaši pazīstami un iemīļoti darbi sāk jaunu dzīvi grafiskajos romānos, īpaši iepriecinot visu vecumu komiksu cienītājus. "Koralīna" ir brīnišķīgs stāsts – mazliet baiss, mazliet pārdomas rosinošs un noteikti atmiņā paliekošs.

Koralīna dzīvo kopā ar mammu un tēti. Viņi ir pavisam parasti, darbos aizņemti vecāki. Kādudien Koralīna atklāj, ka mājai ir otra puse, kurā mājā Cita mamma un Cits tētis. Tur ēdiens ir perfekti pagatavots un neizsakāmi garšīgs, tur viņas istaba ir moderni iekārtota, tur viss ir lieliski! Cita mamma aicina Koralīnu palikt šeit uz mūžu... ideālā ģimenē, ideālā pasaulē...

Mūsdienīga, sirsnīga un ļoti svarīga pasaka, kas stāsta par izvēlēm, kas jāveic ikvienam, par drosmi un mīlestības spēku.

Zvaigzne ABC

Tina Brauna

KARAĻNAMS: PATIESĪBA UN POSTS VINDZORU GALMĀ

No angļu valodas tulkojusi Alda Vāczemiece

“Vairs nekad,” noteica karaliene Elizabete II pēc princeses Diānas traģiskās nāves. Viņa bija pārliecināta, ka karaliskajā ģimenē vairs nekad nebūs “otras Diānas”, kuras popularitāte un rīcība radītu draudus britu monarhijai. Tomēr nepagāja ilgs laiks, kad vēsture draudēja atkārtoties – princis Harijs satika Holivudas zvaigzni Meganu Mārklū, un karaļnamam atkal nācās tikt galā ar jauniem izaicinājumiem.

Papildus prinča Harija un Meganas skandālam autore atklāj arī to, kā pēc princeses Diānas nāves veidojās Čārlza un Kamillas attiecības, kā princis Viljams satika Keitu, un viņu pasakai līdzīgais mīlasstāsts apbūra visu pasauli, un kā karaliene Elizabete II spēja saglabāt stāju un vienmēr palika uzticīga monarhijai.

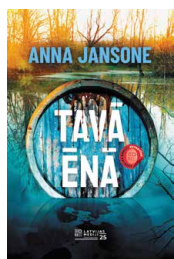
The New York Times bestselleru autore Tīnas Braunas biogrāfiskais stāsts par britu karalisko ģimeni aizved lasītājus skandālu, mīlas dēku, varas spēļu un nodevības pilnajā Vindzoru pasaulē.

Andra Rušmane-Vēja

LŪZNIS

Amanda saspringtā dzīves brīdī nolemj nopirkt auto, bet drīz uzzina, ka tikusi pie norakstīta lūžņa, kuram katrs jēdzīgs automehāniķis iesaka iet ar līkumu. Taču uzticamais lūznis savai jaunajai īpašniecei ne tikai sagādā asas izjūtas, interesantus piedzīvojumus un pareģo nākotni, bet arī izved no strupceļa par spīti tam, ka pārējie Amandu sauc par traku.

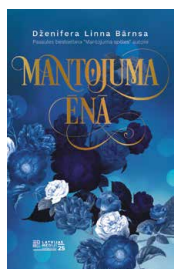

Anna Jansone

TAVĀ ĒNĀ

Tulkojusi Dace Andžāne

Vecākajam izmeklētājam Kristoferam Barkam un viņa komandai tiek uzticēta jauna lieta. Ezerā, ieskundēta mucā, mirusi tiek atrasta pirms desmit gadiem pazudusi Emelija Kartmane – sākumskolas skolotāja un vientuļā māte. Ātri vien kļūst skaidrs, ka iepriekšējā izmeklēšana bijusi pavirša. Sieviete pirms nāves saņēmusi draudus, kuriem policija nav pievērsusi pienācīgu uzmanību, un, kad Barka jaunā kolēģe Sāra saņem līdzīgus draudus, rodas bažas, ka viņa varētu būt nākamais upuris. Barks ir apņēmības pilns novērst slepkavību, bet vai viņam tas izdosies?

Dženifera Linna Bārnsa

MANTOJUMA ĒNĀ

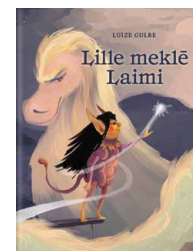
No angļu valodas tulkojusi Dace Andžāne

“Mantojuma spēļu” triloģijas aizraujošais atrisinājums.

Mikla aiz miklas. Noslēpums aiz noslēpuma. Uzvarētājs iegūs visu.

Lai saņemtu miljardiem dolāru lielo mantojumu, Eiverijai Hotorna namā jāizdzīvo vēl tikai dažas nedēļas. Brīvība ir rokas stiepiena attālumā, bet katru soli izseko paparaki un ģimenes tumšo noslēpumu pavisam reālie augļi. Vienīgie, kam viņa vēl var uzticēties, ir šarmantie

Hotornu brāļi. Bīstamā spēle sasniedz kulmināciju, kad tajā beidzot iesaistās arī tie spēlētāji, kas līdz šim slēpās ēnās. Vai Eiverija riskēs ar visu, lai palīdzētu tiem, kam tas visvairāk nepieciešams? Arī tad, ja tas nozīmēs iespēju pazaudēt naudu, mīlestību un pašai sevi...

Luīze Gulbe

LILLE MEKLĒ LAIMI

Grāmatas dizainu veidojusi Una Grants

Jauna bērnu grāmata, ko radījusi jauna latviešu māksliniece un rakstniece, ir vērtība pati par sevi. Bērniem pirmsskolas vecumā ir būtiski klausīties un vēlāk arī pašiem lasīt aizraujošus stāstus, kuros ne tikai var līdzpārdzīvot varoņu piedzīvojumiem, kas liek gaidīt nākamo nodaļu un stāsta turpinājumu, bet arī palīdz iepazīt dažādus raksturus un atpazīt emocijas. Grāmata “Lille meklē Laimi” ir tieši tāda: stāsta pamatā ir galvenās varones Lilles ceļojums, kura laikā tiek risināti iekšēji emocionāli konflikti, kas rodas pēc tuva drauga pazušanas. Ceļojuma laikā Lille iepazīst dažādas emocijas – skumjas, dusmas un bailes –, kas radušās, nokļūstot neierastās un izaicinošās situācijās. Piedzīvojot visas nepatīkamās emocijas, Lille ir spējīga tās pieņemt un stāties pretī lielākajam un sarežģītākajam šķērslim – pati sev.

Grāmatas teksta un ilustrāciju autore Luīze Gulbe šobrīd studē Latvijas Mākslas akadēmijas Grafikas katedrā.

Joanna Rudņanska

BRIGITAS KAĶENĪTE

No poļu valodas tulkojusi Ina Strautniece

Grāmatu ilustrējusi poļu māksliniece Eva Mendreka, bet īpaši latviešu izdevumam jaunu vāka dizainu radījusi māksliniece Rute Marta Jansone

“Akācija, okupācija, nācija, kapitulācija,” ritmiski deklamē mazā Helēna, lēkādama ar lecamaukliņu. Viņa ir lepna par jaunapgūtajiem vārdiem, kā arī par kaimiņzēna uzdāvināto “burvju” apsēju ar gaišzilo sešstaru zvaigzni, kas tik ļoti piestāv viņas tumšzilajam mētelītim.

Poļu rakstniece Joannas Rudņanskas grāmatā “Brigitas kaķenīte” aplūkoti Otrā pasaules kara notikumi ar bērna acīm. Brigitai un viņas ģimenei jānododas uz geto, un viņas kaķenīte pagaidām nokļūst pie sešgadīgās Helēnas. Meitene un viņas kaķis ir liecinieki tam, kā “karš visu pārvērs”, pirmām kārtām jau cilvēku attiecības.

Grāmatas auditorija ir bērni no 13 gadu vecuma, tomēr arī bērnu vecākiem to būtu ieteicams izlasīt, jo šodienas notikumi rāda, ka pieaugušie no vēsturē pieļautajām kļūdām ne visai vēlas mācīties.

Grāmatas tulkošanu atbalstīja Polijas tulkošanas programma.

Barbara Kaponi

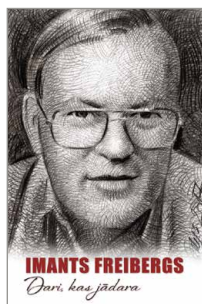
KĀ PIERADINĀT CILVĒKU

No itāļu valodas tulkojusi Līva Trektre

Izdevumu vēl pievilcīgāku padara itāļu ilustratora Andrea Ferollas elegantie melnbaltie tušas zīmējumi

Itāļu mākslinieces un rakstniece Barbaras Kaponi grāmata uzrunā lasītāju kaķa balsi, runājot... ar kaķiem. Humorpilns padomu krājums četrkājiem, kā savaldzināt, pieradināt un piejaucēt cilvēku.

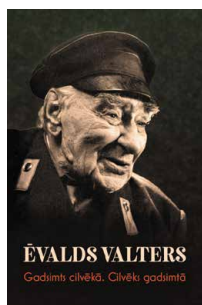
“Gulēt virsū, uz ilgāku laiku piespiest viņus atrasties neērtā pozā, soli pa solim aizvest uz kraukšķu skapīti, pamodināt nakts vidū bez acimredzama iemesla... Aiz šīm un citām darbībām, kas varētu šķīst nejaušas, slēpjas precīzi pieradināšanas paņēmieni.”

Imants Freibergs

DARI, KAS JĀDARA

“Imanta personības centrā ir cilvēcīgums. Man dažreiz šķiet – viņš uz visu skatās pat par daudz pozitīvi. Taču saskatīt visā labo – tas pieder pie viņa personības. Viņš ir kluss un nepretenciozs, un lielība viņam nav pazīstama. Turklāt tas, ka viens cilvēks var būt tik brīvs no ļaunuma, mani jaunībā ļoti iespaidoja. Īsta labestība, bez izrādīšanās, bez saistības ar reliģiskiem priekšrakstiem. Imanta esme, būtība tāda vienkārši ir.” (Vaira Viķe-Freiberga)

ĒVALDS VALTERS. GADSIMTS CILVĒKĀ. CILVĒKS GADSIMTĀ

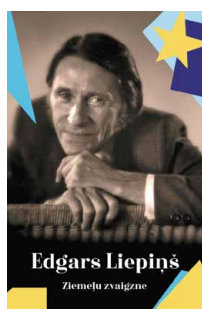
“Es nevaru dzīvot bez savas bērniības pilsētas. Man vajag kādu iedvesmu, kaut kādu poētisku pamudinājumu. Un Kuldīga mani iespaido,” reiz sacījis mūsu novadnieks, Kuldīgas Goda pilsonis, leģendārais aktieris Ēvalds Valters. Kuldīdznieku vidū kļīst leģendas par Valterīša spēku – ja kāds grib nodzīvot līdz 100 gadiem, esot jāapsēžas blakus māksliniekam veltītajam piemineklim Kuldīgas Rātslaukumā, lai iedzertu tēju.” (Inese Astaševska, Kuldīgas novada domes priekšsēdētāja)

Luīze Boije af Jennesa

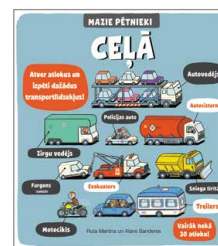
MEDĪJUMS

Pretošanās trioloģijas otrā daļa turpina stāstu par jaunu sievieti, kura viena pati cīnās pret anonīmajiem korupcijas un varas spēkiem. Pēc pagājušā rudens dīvainajiem notikumiem Sāra mēģina atgūt normālu dzīvi. Sāra ir atklājusi, ka viņas tēvs ir veicis pārāk daudz pētījumu par dažiem Zviedrijas pēdējā laika neskaidrajiem jautājumiem, un jaunā sieviete baidās, ka viņai un viņas ģimenei var draudēt briesmas.

EDGARS LIEPIŅŠ. ZIEMEĻU ZVAIGZNE

Klajā nākusi izvēsta, gan lielu personību – teātra zinātnieku, rakstnieku, dzejnieku, aktieru un politiķu – gan vienkārši galvenajam varonim tuvu cilvēku radīta grāmata par izcilo, unikālo aktieri Edgaru Liepiņu. Visu aktiera dzīvi Edgars Liepiņš bijis Latvijas patriots, kurš padomju laikā caur humoru pauda savu sāpi par Latvijas nebrīvi. Kāpēc mūža nogalē aktieris jutās tik vientuļš? Iespējams, atbildi atradīsiet šajā grāmatā.

MAZIE PĒTNIKI. CEĻĀ

Tulkojusi Eva Jansone

Sveicināts, mazo pētnieki! Laiks iepazīt dažādus transporta līdzekļus, lai noskaidrotu, kā tie pārvietojas. Atver atlokus un uzzini, kas atrodas transportā, ko cilvēki pārvadā un vēl daudz ko citu! Sērijā “Mazie pētnieki” iznākusi arī grāmata “Mans ķermenis”.

VINNIJS PŪKS. JAUNIE PIEDZĪVOJUMI

Tulkojis Zigurds Skābardis

Simtjūdžu mežā valda satraukums, jo ēzelītim l-ā ir pazudusi aste. Vinnijs Pūks un viņa draugi steidz palīgā un izsludina “Jaunās aste konkursu”. Balva – liels pods ar medu – īpaši vērtīga šķiet lācim. Draugi piedzīvo daudz satraucošu brīžu, gan pielaiķojot ēzelītim dažādas aste, gan iekrītot pašu veidotā slazdā. Viss labs, kas labi beidzas – Pūks atrod drauga asti un iegūst kāroto balvu.

MAĢISKIE VIENRADŽI. 2000 UZLĪMES

Tulkojusi Linda Barkāne

Laiks tikties ar brīnumainiem vienradžiem un burvīgām princesēm! Šī aizraujošā uzdevumu grāmata piedāvā jautrus atjautības uzdevumus, labirintus, vārdu mīklas un skaistus attēlus krāsošanai. 8 lappuses košu uzlīmju rosinās iztēli un nodērēs radošiem darbiņiem.

MANS ĶERMENIS

Tulkojusi Dace Andžāne

Dodies ceļojumā cilvēka ķermeņa dzīlēs! Sāc ar savām gudrajām smadzenēm un beidz ar pēdām, kas var izdalīt pat puslitru sviedru dienā. Apbrīnojami fakti palīdzēs viegli un jautri iepazīt cilvēka organisma darbību, bet krāsainais plakāts sniegs priekšstatu par visām organisma sistēmām. Katrā lapā ir praktiskas nodarbes. Šajā izziņošanā sērijā iznākusi arī “Pirmā dinosaurus grāmata” un atkārtoti izdots “Pirmais atlants”.

Deivids Rendals

SAPŅUZEME

No angļu valodas tulkojusi Ieva Lešinska

JĀNIS ROZE

Izdevniecība "Jānis Roze" rosina ielūkoties bieži vien dīvainā, bet vienmēr aizraujošā, savdabīgā un salīdzinoši maz izziņātā jomā – miega pasaulē, par ko stāsta tikko iznākusi grāmata "Sapņuzeme".

Devida K. Rendala sarakstītā grāmata veltīta diennakts stundām, kas veido gandrīz trešdaļu mūsu dzīves. IZRĀDĀS, miegu var pētīt ļoti dažādos veidos. Novērojumi kaujas laukā, darbavietās un bērnu guļamistabās apliecina – šī mūsu dzīves joma nav tik vienkārša, kā šķiet. Vai spēlētāju pārvietošanās uz citu laika joslu var ietekmēt sporta spēles iznākumu? Vai sievietes guļ citādāk nekā vīrieši? Vai mēnessērdzības lēkmē izdarīta slepkavība uzskatāma par noziegumu? Šādi aizraujoši, satraucoši un mulsinoši jautājumi rodas, ciešāk ielūkojoties miega pasaulē.

"Jo vairāk par miegu ir zināms, jo vairāk satrauc tā īpatnības," raksta Rendals. Katrā grāmatas nodaļā aplūkot gan mūsdienu, gan senāki pētījumi par kādu konkrētu miega traucējumu vai ar to saistītu problēmu, tostarp mēnessērdzību, zīdaiņu iemidzināšanu, kopīgu gulēšanu vienā guļvietā, sapņu interpretāciju, kā arī miega trūkumu, apnoju, bezmiegu un diennakts ritma traucējumiem, piemēram, reaktīvo laika nobīdi jeb *jet lag*.

Varētu šķist, ka grāmatā par miegu trūks sīzētiska izklāsta, tomēr Rendals ir prasmīgi ievijis tās saturā dažādus interesantus piemērus, radot aktīvu līdzpārdzīvojamu un rosinot pašanalīzi. Apmeklējot uzņēmumu, kas ražo iekārtas miega apnojas atvieglošanai, autors uzzina, ka tā īpašnieki paredz peļņas pieaugumu, jo pasaulē arvien populārāki kļūst ātrās ēdināšanas restorāni, un tas savukārt palielina ar aptaukošanos saistīto miega traucējumu skaitu. Grāmatā aprakstīts arī gadījums,

kad kāds mēnessērdzīgs vīrietis neapzināti veicis brutālu slepkavību, bet vērināto tiesa viņu atzina par nevainīgu. Tāpat lasītāji pārlicināsies, cik pārsteidzoši grūti ir uzturēt laboratorijas žurkas nomodā un cik lielas izmaksas militārajiem spēkiem rada miega trūkums – iznīcinātas iekārtas un pat zaudētas dzīvības.

"Sapņuzeme" pierāda – lai labi izgulētos, reizēm krietni jāpapūlas, piemēram, kontrolējot apgaismojumu un temperatūru guļamistabā un plānojot savu darba grafiku tā, lai regulāri gulētu pietiekami ilgās stundas. Ieguvumi ir ieguldītā darba vērti. Autora aprakstītie pētījumi liecina, ka labāks un kvalitatīvāks miegs ļauj ģenerēt jaunas, inovatīvas idejas, uzlabo kritisko domāšanu, racionālu lēmumu pieņemšanas procesu, darba efektivitāti, fizisko veselību un emocionālo stabilitāti. Rendals atzīst: "Veselība, sekss, attiecības, radošums un atmiņas – viss, kas mūs padara tādus, kādi esam, ir atkarīgs no stundām, ko katru nakti pavadām ar galvu uz spilvena."

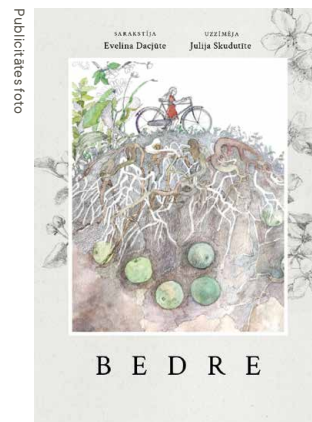
Kā liecina mīksts un aicinošais spilvens uz grāmatas vāka, "Sapņuzeme" ir viegla lasāmviela, kas lieliski piemērota, lai noskaņotos labam miegam, tomēr tā nebūs grāmata, kuru lasot var aizmigt – šī aizraujošā vēstījuma autors ir veicis pamatīgu izpēti, grāmatas bibliogrāfijā iekļauts plašs avotu un atsauču klāsts par miega zinātņu un dažādu eksperimentu rezultātiem. Tomēr "Sapņuzeme" nav detalizēts zinātnisks pētījums, tās mērķauditorija ir ikviens, kuru saista noslēpumainā un salīdzinoši maz pētītā miega valstība. Rendala rotālgais un zinātkārais rakstības stils rosina uz pašizpēti, kas ļaus uzlabot tik svarīgo miega kvalitāti.

Deivids K. Rendals (1951) ir žurnālists un rakstnieks, no līdz šim iznākušajām piecām grāmatām lielākos panākumus guvušas "Sapņuzeme" (*Dreamland*, 2012) un *Black Death at the Golden Gate* (2019). Viņa raksti ir publicēti *New York Times*, *Wall Street Journal* u. c. Strādājis *Reuters* kā vadošais reportieris, uzstājies publiskos pasākumos, lasījis lekciju kursus Ņujorkas Universitātē, Vanderbilts Universitātes Medicīnas skolā un dažādos uzņēmumos.

Evelina Dacjūte, Julija Skudutīte

BEDRE

No lietuviešu valodas tulkojusi Dace Meiere

B E D R E

Publicitātes foto

Kādu vakaru meitenes tētis iet rakt bedri. Tik dziļu, ka pat nevar redzēt dibenu. Meitenei galvā dūc jautājumu spiets. Viņa baiļojas, ka, izracis tuneli līdz Āfrikai, tētis pazudīs – taisni tāpat kā vectēvs, kurš nesen nomiris.

Grāmata "Bedre" stāsta par meiteni, kura zaudējusi

vectēvu. Lai arī notikumi mūs aizved uz laiku pirms četrdesmit gadiem, arī mūsdienās notiek līdzīgi. Var atšķirties apģērbs un vide, taču bedre, kuru mūsos izrok tuva cilvēka nāve, ir tikpat dziļa un bezdibēnīga. Jo ilgāk dzīvojam šai pasaulē, jo vairāk tādu bedru mūsu ceļā. Tās liecina ne tikai par zaudējumiem, bet arī par to, ka esam mīļjuši. Cilvēki aiziet, atmiņas paliek. Reizēm paliek arī neatbildēti jautājumi. Un gadās, ka no tiem dzimst grāmatas, kas palīdz rast atbildes uz šiem jautājumiem – un arī aizbērt bedri.

Publicitātes foto

"Bedre" ir lietuviešu rakstnieces **Evelinas Dacjūtes** (*Evelina Daciute*, 1975) vienpadsmitā grāmata bērniem. Viņa dzimusi Viļņā, studējusi žurnālistiku Viļņas Universitātē un strādājusi par žurnālisti un sabiedrisko attiecību speciālisti. Literatūrā debitējusi 2014. gadā. Viņas grāmatas ir saņēmušas apbalvojumus gan Lietuvā, gan citviet pasaulē un tulkotas daudzās valodās. Izdevniecībā "Jānis Roze" latviski iznākušas viņas bilžu grāmatas "Laime ir lapsa" (2019) un "Ērkulis" (2023) – pirmā ar mākslinieces Aušras Kjudulaites ilustrācijām, bet otro ilustrējusi Agne Nanana.

Savukārt grāmata "Bedre" tapusi sadarbībā ar lietuviešu jaunās paaudzes mākslinieci **Juliju Skudutīti** (*Julija Skudute*, 1995), kurai tā ir

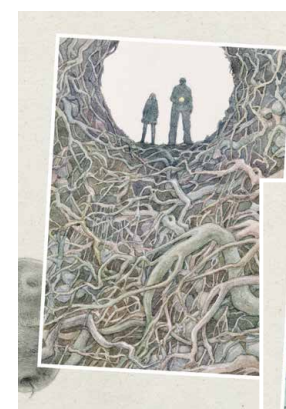

JĀNIS ROZE

debija grāmatu ilustrācijā. Tā izrādījies ļoti veiksmīga – 2022. gadā Viļņas grāmatu tirgū māksliniece saņēma balvu par izcilu debiju grāmatu mākslā. Vairāk viņas mājaslapā: <https://julijaskudute.com/>

Mākslinieces pašportrets

Tulkotāja **Dace Meiere** (1973) tulko no itāļu, spāņu, katalāņu un pēdējā laikā arvien vairāk – no lietuviešu valodas. Kopumā iztulkojusi gandrīz 100 grāmatu, to vidū Umberto Eko, Sandro Veronēzi, Alesandro Bariko, Italo Kalvīno, Roberto Bolanjo, Havjera Mariasa, Kristinas Sabaļauskaites, Undines Radzevičūtes, Marjus Ivaškeviča un daudzu citu ievērojamu autoru darbus. Saņēmusi Itālijas Kultūras ministrijas Nacionālo prēmiju tulkošanā (2007), vairākas Itālijas Ārlietu ministrijas prēmijas, balvu "Sudraba tintnīca" (2012), Latvijas Literatūras gada balvu (2014), Jāņa Baltvilka balvu (2019, 2020, 2023), kā arī Baltu balvu (2022).

Līdzfinansē
Eiropas Savienības programma
"Radošā Eiropa"

Iedvesmojoša lasāmviela tiem, kam interesē mūzikas industrijas "virtuve", arī tiem, kas meklē personīgas liecības par padomju laikiem, atmodas un vēsturiskajiem 90. gadu notikumiem.

"UGUNŠĶĪLĒJI", ZIEMEĻĪRIJA UN RAKSTNIEKA RADOŠAIS PROCESS TUVPLĀNĀ

Marta vidū Rīgā viesojās Ziemeļīrijas rakstniece, Eiropas Savienības Literatūras balvas (EUPL) laureāte Džena Kārsone, kuras godalgotā romāna "Ugunsšķīlēji" (*Firestarters*, 2019) latviešu tulkojums pērnā gada nogalē iznāca izdevniecībā "Jānis Roze". Savas vizītes laikā viņa tikās ar Latvijas Universitātes Humanitāro zinātņu fakultātes studentiem, kā arī 14. marta vakarā Raiņa un Aspazijas memoriālajā muzejā sanākušajiem interesentiem pastāstīja gan par savu literātes karjeru, gan par situāciju Ziemeļīrijā, kur arī divdesmit piecus gadus pēc miera līguma noslēgšanas dzīve nebūt nerit tik gludi un saskanīgi, kā daudziem gribējās cerēt brīdī, kad tika panākta vienošanās par konflikta izbeigšanu.

"Ziemeļīrijā ir jau uzaugusi paaudze, kas nav pieredzējusi Ķezas, kā mēs tās dēvējam, tomēr arī šie jaunieši cieš no posttraumatiskā sindroma, un būtu ļoti svarīgi panākt, lai to nepārmanto arī viņu bērni un turpmākās paaudzes. Uzskatu, ka mums būtu nopietni jāpārveido izglītības sistēma: pašlaik 90 procenti Ziemeļīrijas iedzīvotāju tiek pakļauti segregācijai – atkarībā no dzīvesvietas viņu bērni nonāk vai nu katoļu, vai protestantu skolā, kur vēsturi un attieksmi pret kultūru māca pēc atšķirīgas programmas. Un, ja vēl pirms divdesmit pieciem gadiem tas attiecās tikai uz vietējiem īriem, pēdējā laikā esam kļuvuši daudz atvērtāki pasaulē, un ar šo izvēli jāsaskaras arī iebrucējiem no Polijas, Latvijas vai kādas musulmaņu zemes. Tas būtu jāpārtrauc," uzskata Džena Kārsone.

Viņa pati uzaugusi nelielā ciemā netālu no Oļsteras, ļoti reliģiozā protestantu ģimenē, kuras senči Ziemeļīrijā pirms vairākiem gadsimtiem ieceļojuši no Skotijas. "Mani vecāki stingri atbalsta palikšanu Lielbritānijā, savukārt aptuveni puse iedzīvotāju ir par to, kā Īrijas salai ir jābūt vienotai valstij. Es pati nu jau 25 gadus par savām mājām saucu Belfāstu, līdztekus literātes darbam esmu iesaistīta daudzos sociālos projektos – gan vietēja mēroga, gan starptautiskos. "Ugunsšķīlēji" tika izvirzīti EUPL no Īrijas – tas man bija milzīgs pagodinājums un arī satuvināja ar Īrijas rakstnieku kopienu. Šī balva veicināja grāmatas tulkojumus, pavēra man plašas iespējas ceļot un tikties ar lasītājiem. Pērn esmu pabijusi 25 valstīs, un literārajos festivālos visbiežāk jāuzstājas

No kreisās: Īrijas vēstniece Eimīra Frīla, Džena Kārsone, Aija Bremšmite un Renāte Punka.

paneldiskusijās kopā ar rakstniekiem no citām "konflikta zonu" valstīm. Tā ir savāda, bet arī lieliska un ārkārtīgi bagātinoša pieredze," stāsta Kārsone.

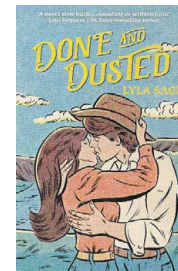
Aprīļa sākumā Lielbritānijā un Īrijā grāmatnīcās nonāks rakstniece jaunākais stāstu krājums "Ātrāk, kamēr viņiem vēl ir zirgi" (*Quickly, While They Still Have Horses*), un turpmākajos divos mēnešos laika grafikā blīvi saplānotas tikšanās ar lasītājiem. "Man gadījies festivālos sastapt autorus, kuriem tā ir viena no retām reizēm publikas priekšā. Īrijā un Lielbritānijā tikšanās ar lasītājiem ir būtiska autora darba sastāvdaļa – pēc grāmatas iznākšanas noteikti ir vairāki desmiti, pat simti tikšanās visdažādākajās vietās," stāsta Džena Kārsone. Taču izrādās, ka dažu šķietami pašsaprotamu jautājumu neviens līdz šim nebija uzdevis, līdz to izdarīja sarunas vadītāja Aija Bremšmite. Proti, cik daudz maģiskā viņa – maģiskā reālisma pirmā pārstāve mūsdienu Ziemeļīrijas literatūrā – savā ikdienā jūt, satiek, piedzīvo. Bija prieks dzirdēt, ka viens no iedvesmas avotiem jebkurā pilsētā ir vietējais mākslas muzejs, un rakstniece guvusi daudz spilgtu iespaidu arī Rīgā. Starp citu, viens no viņas radošās izpausmes veidiem ir īsi pastkartes formāta stāstiņi – vienu gadu viņa izraudzījusi 365 adresātus, kam ik dienu sūtījusi vienu šādu sacerējumu, un daļa no tiem iznākuši grāmatas formātā. Nesen viņa sākusī rakstīt šādas stāstu pastkartes arī par mākslas pasaulē pieredzēto, pēc Rīgas apciemojuma šo kolekciju noteikti papildinās kāds latviešu mākslai veltīts opuss.

Grāmata "Ugunsšķīlēji" tika izdota ar fonda *Literature Ireland* un Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstu, bet Dženas Kārsones vizīte Rīgā notika sadarbībā ar Īrijas Republikas vēstniecību Latvijā.

**KRĀJ UN PĀRVĒRT SAPŅUS ĪSTENĪBĀ
AR BIGGYS KRĀJKASĪTI-CŪCIŅU!**

€ 18,90

Lyla Sage

Quercus Books

**REBEL BLUE RANCH 1:
DONE AND DUSTED**

She's off-limits, but he's never been good at following the rules. For the first time in her life, Clementine "Emmy" Ryder has no idea what she's doing. She's accomplished everything on her to-do list. She left her small hometown of Meadowlark, Wyoming; went to college, and made a career for herself by doing her favorite thing: riding horses. But after an accident makes it impossible for her to get back into the saddle, she has no choice but to return to the hometown she always wanted to escape. Luke Brooks is Meadowlark's most notorious bad boy, bar owner, and bachelor. He's also the unofficial fifth member of the Ryder family. As Emmy's older brother's best friend, Luke spent most of his childhood antagonizing her. It's been years since he's seen her, but when she walks into his bar and back into his life, he can't take his eyes off her. Despite his better judgment, he wants to do a whole lot more than just look at her. Emmy's got too much on her mind to think about romance. And Luke knows he should stay away from his best friend's younger sister. But what if Luke is just what Emmy needs to get her spark back? Or will they both go up in flames?

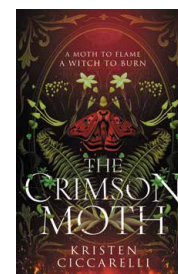

Holly Black

Hot Key Books

**THE STOLEN HEIR DUOLOGY 2:
THE PRISONER'S THRONE**

The highly anticipated conclusion to the Stolen Heir duology by the #1 New York Times bestselling author Holly Black. After the shocking events of The Stolen Heir, Prince Oak is in desperate trouble more than ever before. Oak is paying for his betrayal. Imprisoned in the icy north and bound to the will of a monstrous new queen, he must rely on charm and calculation to survive. With High King Cardan and High Queen Jude ready to use any means necessary to retrieve their stolen heir, should Oak attempt to regain the trust of the girl he's always loved, or remain loyal to Elfame and hand over the means to end her reign - even if it means ending Wren too... With war looming and treachery lurking in every corner, neither Oak's guile nor his wit will be enough to keep everyone he loves alive. He will have some terrible choices to make.

Kristen Ciccarelli

Magpie

THE CRIMSON MOTH 1

On the night Rune's life changed forever, blood ran in the streets. Now, in the aftermath of a devastating revolution, witches have been diminished from powerful rulers to outcasts ruthlessly hunted due to their waning magic, and Rune must hide what she is. Spending her days pretending to be nothing more than a vapid young socialite, Rune spends her nights as the Crimson Moth, a witch vigilante who rescues her kind from being purged. When a rescue goes wrong, she decides to throw the witch hunters off her scent and gain the intel she desperately needs by courting the handsome Gideon Sharpe - a notorious and unforgiving witch hunter loyal to the revolution - who she can't help but find herself falling for. Gideon loathes the decadence and superficiality Rune represents, but when he learns the Crimson Moth has been using Rune's merchant ships to smuggle renegade witches out of the republic, he inserts himself into her social circles by pretending to court her right back. He soon realizes that beneath her beauty and shallow façade is someone fiercely intelligent and tender who feels like his perfect match. Except, what if she's the very villain he's been hunting?

SARUNA AR LIGIJU PURINAŠU

Foto: Raiņa Nikolajevs

“Reizēm es lasu aiz dūsmām,” teic dzejas krājumu “Sīvīte” un “Pierobežas” autore Ligija Purinaša, kurai vienmēr somā ir grāmata, un, pat ja nav laika to lasīt, tās esamība dod stabilitātes sajūtu. Par abiem krājumiem saņēmusi Latgaliešu kultūras gada balvu “Boņuks” un perifērijā dzīvojošu cilvēku attiecības ar centru šķetinā arī savos jaunākajos darbos – nesēn pabeigtajā dzejprozas krājumā un topošajā romānā tostarp par Latgales pieredzi.

Ligija, es gribētu sākt ar jautājumu par tēmām, ko Tev šķiet svarīgi šķetināt literatūrā. Vai vari tās nosaukt un īsi pastāstīt, kāpēc tieši tās?

Es gribētu domāt, ka savā daiļradē es šķetināšu indivīda un sabiedrības attiecību problēmu, indivīda un vides savstarpējās mijiedarbības, sievietes un vīrieša attiecības, pagātnes un tagadnes jeb laiktelpas ietekmi uz personības attīstību, centra un perifērijas attiecības. Es meklēju atbildes uz saviem jautājumiem, kas nemitīgi mainās. Diezgan daudz rakstu par vardarbīgajām attiecībām un marginalizēto pieredzi – to mēs labi redzam kaut vai tajā pašā latgaliešu valodas jautājumā, kas diezgan precīzi manā gadījumā sasaucas arī ar feminisma tēmas izvērsumu. Pat, ja tas kādam šķiet nepareizs vai aplams feminisms. Lai tā būtu, bet man ir tiesības runāt par feminismu perifērijas un mazāk lietoto valodu kontekstā, to man neviens nevar aizliegt. Tā ir mana pieredze.

Man ir ļoti interesanti zināt, kā veidojās Tava kā lasītājas pieredze. Ko Tu lasīji? Kuras grāmatas Tevi veidojušas?

Viena no pirmajām grāmatām, ko atceros esam savā dzīvē, bija “Populārā medicīnas enciklopēdija” (1984) – gan vectēvs, gan viņa meita, mana mamma bija lielākā vai mazākā mērā saistīti ar medicīnu, tāpēc

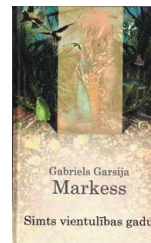
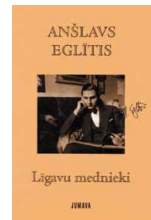
šis ir diezgan loģiski. Otrā grāmata bija par ārstniecības augiem. Man vienmēr patikusi sajūta, ka grāmata neaprobežojas tikai ar tekstu, bet ka tai ir arī vēl kāda papildu dimensija. Šobrīd tik ļoti neviennozīmīgi vērtētās Annas Sakses sarakstītās “Pasakas par ziediem” bija viena no manām mīļākajām bērnišas grāmatām. Vidusskolas laikā lasīju Noras Ikstenas, Ingas Ābeles, Daces Rukšānes romānus, vēlāk – arī Regīnas Ezera, Laimas Muktupāvelas darbus. Iepazīnu Anšlava Eglīša pirmos romānus – “Līgavu mednieki” un “Homo novus”. Aksela Muntē “Stāsts par Sanmikēlu” ir mana humānisma kvintesence. Būtu šis arī Gabriels Garsija Markess, viņa “Mīlestības holeras laikos” un “100 vientuļības gadu”.

Cik daudz lasi latviešu, latgaliešu autoru? Cik vīriešu, sievietes? Vai, izvēloties grāmatu, šie aspekti Tev vispār ir svarīgi? Vai pārsvarā tomēr skaties uz tēmu? Vai ko citu?

Es cenšos sekot jaunākajai latviešu oriģinālliteratūrai. Bet ir specifiskas tēmas, kas mani interesē, piemēram, šobrīd lasu *Halik Kochanski* “*Resistance: The Underground War in Europe: 1939-1945*” (2022) un *Peter Longerich* “*Goebbels*” (2016). Jāatzīst, ka es nogurstu no daiļliteratūras – man nepieciešams to līdzsvarot ar kādu akadēmiskāku grāmatu, pētījumu. Tas pats attiecas uz valodām – man ir garlaicīgi lasīt tikai latviešu valodā.

Pie kā šobrīd strādā, ja nav noslēpums? Un kā tēmas pie Tevis atnāk?

Pagājušajā gadā, pateicoties VKKF atbalstam, pabeidzu darbu pie dzejprozas krājuma, kurā centos akcentēt perifērijā dzīvojošu cilvēku attiecības ar centru. Jāatzīst, tā ir laikmetīga un gana sāpīga grāmata gan saturā, gan formas ziņā. Šogad sāku darbu pie romāna, kas, kā ļoti ceru, iezīmēs klusēšanas tradīcijas lūzumu. Tas būs stāsts par kādu jaunu sievieti un viņas mēģinājumiem šķetināt cēloņsakarības, kas viņu ir novedušas pie nepārvaramas vientuļības un pašizolācijas sajūtas. Savā ziņā tas būs arī romāns par Latgales pieredzi, atklājot to maksimāli tieši un asi. Tēmas pie manis nāk konceptuāli, parasti domājot par kādu konkrētu problēmu. Ceļš ļoti palīdz, kustība.

Ko Tev nozīmē rakstīt?

Zini, ja pavisam godīgi, man tas ir sistemātisks darbs, kas nes gandarījumu. Atšķirībā varbūt no citām nozarēm vai jomām, te es savam darbam veltītajam laikam saskatu jēgu. Jā, literatūra un māksla nav stabila joma, jā, te nav cietās algas – būs tik, cik pati izdarīsi, un tas ļoti motivē neatslābt, jā, ir daudz aizspriedumu par radošajiem cilvēkiem – ka mēs esam haotiski un neprotam sevi vadīt, lai gan tā patiesībā nav, jā, ir visādas nodokļu sistēmas problēmas utt., toties te ir neatkarība un sajūta, ka es pati valdu pār savu dzīvi. Es esmu noteicēja. Rakstīšana man ļāvusi izveidot jaunas attiecības ar pasauli, pārvērtēt.

Vai rakstnieces dzīvi biji iedomājusies tādu, kāda tā ir izrādījusies?

Patiesībā ir labāk, nekā biju iedomājusies. Reizēm gan man ir melanholiskas ilgas pēc normālas, ikdienišķas dzīves ar vīru, bērniem, suni un uzkopšanas darbiem sestdienās, bet tad es saprotu, ka rutīna manī nogalinātu to impulsivitāti un egoismu, kas vajadzīgs manai literatūrai. Māksla jau tāpat kā jebkura apsēstība pieprasa šādus tādus upurus. Un diemžēl, kā rakstīja Regīna Ezera, neviens cits mūsu vietā mūsu grāmatas neuzrakstīs – tā nu ir arī mana laime un posts vienlaikus.

Atgriežoties pie lasīšanas, kas Tevi iedvesmo, motivē lasīt?

Es domāju, ka tā ir vajadzība pēc izziņas, pasaules izziņāšana, jaunu iespaidu gūšana. Citu pieredžu uzsūkšana. Iespējams, mani interesē kāds konkrēts autors kā personība, viņa vai viņas pasaules uzskats, tā veidošanās, inspirācijas faktori vai tēma, tās izvērsums. Reizēm es lasu aiz dūsmām.

Un kā Tu lasi? Vai ir kādi rituāli, laiki, apstākļi, kas svarīgi lasot?

Pārsvarā lasu vai nu agri no rīta – ap sešiem vai septiņiem, vai vakarā – ap desmitiem vai vienpadsmitiem. Tas ir laiks, kad varu pazust no radariem, labi zinot, ka neviens mani nemeklēs. Rakstīšana man labāk sokas pēc brokastīm un tad attiecīgi pēcpusdienā un vakarā. Ja dodos kādā garākā ceļā, tad man vienmēr līdzi ir grāmata – pat, ja labi zinu, ka man nebūs laika lasīt. Grāmatas esamība manā somā dod kaut kādu stabilitātes sajūtu.

Kā grāmatas nokļūst Tavā somā vai grāmatu plauktā? Vai Tev ir svarīga fizisku grāmatu klātbūtne arī mājās?

Pārsvarā grāmatas es pārku pati vai man tās tiek dāvinātas, bet man ir bīstami tās dāvināt, jo es esmu

diezgan izlutināta dāmite – nevar zināt, vai būs trāpīts. Šobrīd interesantākā dāvanā saņemtā grāmata ir E. Gulbja “*Latīņu gramatika*” (8. izdevums, 1944) – to dabūju pēc kāda sava komandējuma kā balvu par izturību. Bija skaista agras vasaras pievakare, jauka sagaidīšana, caur ko “*Latīņu gramatika*” ir ieguvusi pavisam citu emocionālo vērtību. Grāmatu fiziska klātbūtne man ir ļoti svarīga, taču diemžēl telpa ir ierobežojošais faktors, tāpēc pakāpeniski manā dzīvē notiek pāreja uz elektroniskajām grāmatām.

Kuras no pēdējā laika lasītajām grāmatām, Tavuprāt, ir vērts izlasīt?

Es laikam teiktu, ka galvenais ir lasīt vispār un spēt sevi motivēt to darīt. Protams, varu daudz un dažādi teoretizēt par to, cik svarīgi ir lasīt klasiku un mūsdienu ģeniālos sacerējumus, ka nevajag lasīt to un šito, bet, manuprāt, primāri lasīšanas mērķis tomēr ir sagādāt kaut kādu baudījumu, jaunu pieredzi. Tātad ir jālasa tas, kas liekas saistošs. To arī iesaku.

Kādas Tavas attiecības ar žanriem? Vai žanram ir nozīme?

Neizskaidrojamu iemeslu dēļ mani kaitina epistolārie sacerējumi un lugas. Reizēm – arī stāsti, bet tikai tāpēc, ka katram stāstam ir romāna potenciāls. Ar visu citu spēju ļoti labi sadzīvot.

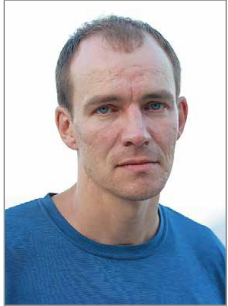
Kādas sajūtas par latgaliešu literatūru šobrīd? Vai jūti, ka ir jauns vilnis, atspēriens? Galu galā, tā tiek tulkota arī citās valodās.

Subjektīvi vērojot notikumus, man ir sajūta, ka latgaliešu literatūra ir iepazvējusī. Tam, protams, ir savi iemesli – latgaliešu literāti ilgstoši saskārušies ar stikla griestiem, t.i., latgaliski uzrakstīts teksts rada daudz izaicinājumu: lai to sagatavotu publicēšanai, izdevējiem vai medijiem nepieciešami latgaliešu rakstu valodas speciālisti, kuru piesaistei gan visbiežāk trūkst motivācijas; nav skaidrības arī par mērķauditoriju un finansiālajiem aspektiem; joprojām jau ir arī gana daudz aizspriedumu par latgaliešu literatūru. Tas viss kopsummā rada ļoti nelabvēlīgu vidi literāro procesu attīstībai – ja autoram nav iespējas publicēties savā dzimtajā valodā, tad tā ir autora nāve literatūrā. Domāju, ka latgaliešu literatūra šobrīd ir iekapsulējusies sev tradicionālo tēmu un žanru izvērsumā, nu, es vēl spirinos, mēģinu mest tiltus, pateicoties tam, ka mums ir tie tulkojumi angļiski, vāciski, čehu, poļu un citās valodās, bet aiz tā stāv milzīgs darbs, ko veic “*Latvian Literature*”.

Sagatavoja Inga Pizāne

TULKOTĀJS DENS DIMIŅŠ VAI MĒS NODARĀM PĀRI CITS CITAM?

Foto no personīgā arhīvā

20. gadsimta 90. gadi Dienvidslāvijā, piejūras ciematā. Kādā vienkāršā ģimenē notiek nelaime – pēc ballītes mājās neatgriežas 17 gadus vecā Silva. Viņas tuvinieki un ciemata policija uzsāk meklējumus, taču neveiksmīgi. Vai viņa ir aizceļojusi prom? Bijusi iesaistīta narkotiku

tirdzniecībā? Kļuvusi par sava pielūdzēja upuri? Mainās valdības un cilvēki, izirst ģimenes un ģeogrāfiskās robežas, dzimst neatkarīgā Horvātijas valsts. Tikmēr Silvas brālis ir vienīgais, kas vēl turpina meklēt. Tas, ko laika gaitā viņam izdodas atrast un pazuodēt, liks sažņaugties jebkurai sirdij. Tāds ir horvātu rakstnieka un publicista Juricas Pavičiča romāns "Sarkanais ūdens" (*Crvena voda*, 2017). Ar romāna tulkotāju, poliglotu un arkārtīgi pieredzējušu balkānu literatūras piekritēju Denu Dimiņu sarunājas izdevniecības "Latvijas Mediji" redaktore Līva Kukle un Jūlija Dibovska. Plašāku sarunu par šo romānu varēs dzirdēt podkāstā "Pārāk daudz grāmatu" mobilajā lietotnē *Spotify*. Grāmatas izdošanu atbalstīja programma "Radošā Eiropa", LR Kultūras ministrija un Valsts kultūrkapitāla fonds.

Kā no visām tev jau zināmajām pasaules valodām tu nonāci vēl arī pie horvātu valodas?

Esmu sācis mācīties pašmācības ceļā. Pirms tam ļoti daudz mācījos bulgāru valodu, no kuras tulkoju, un man likās, ka tas ir tikai viens solis – pārkāpt uz serbu valodu. Tad attiecīgi varētu apgūt arī horvātu, melnkalniešu, bosniešu. Tās ir četras valodas, kas atrodas vienā valodas telpā, to runātāji savstarpēji daļēji saprotas. Es gan aptvēru, ka nav arī tik vienkārši, un horvātu valoda atšķiras no visām četrām visvairāk, tā iet prom vāciskā, itāliskā virzienā, prom no slāviem, izgudro ko savu. Tā ir jāstudē nopietni, ja gribas attīstīt un darboties pienācīgā līmenī.

Vai tev ir brīvi jārunā valodā, no kuras tu tulko?

Literārajam tulkotājam ir labi jāsaprot valodu, ar kuru strādā, protams, labi jāraksta un jāorientējas dzimtajā valodā. Tulkotāji bieži vien saka, ka tulkojamajā valodā

viņi nemaz nerunā, bet var būt tā, ka daudz no tās tulko. To vienkārši ir labi jāzina. Bet, jo vairāk lasīsi un jo vairāk būs saskarsme ar runātājiem, jo labāk. Nav universālas receptes. Runāšana palīdz. Vajag lasīt un daudz lietot vārdnīcas. Man aiz muguras, piemēram, šobrīd ir vairākas horvātu valodas vārdnīcas.

Interesanti, vai tie, kas 20. gadsimta sākumā uz latviešu, piemēram, tulkoja no norvēģu valodas, to otro arī pa istam prata?

Jā, es arī prātoju, vai tiešām Linards Laicens runāja somu valodā? Viņš taču tulkoja nacionālo somu eposu "Kalevalu", kas ir viens no grūtākajiem tekstiem, kas vien iedomājams. Pat pasaules līmenī. Viņš gan ir dzīvojis Somijā kādu laiku.

Vispār horvātu teksti pie mums latviski nonāca ļoti vēlu. Ir tulkojumi no serbu valodas, ko tolaik sauca par serbu-horvātu valodu. 2023. gadā iznāca grāmata bērniem – Ivas Bezinovičs-Haidanovas "Mana vecmāmiņa mani nepazīst" ("Aminori", tulkoja Santa Domijana-Zviedre). 2007. gadā iznāca romāns "Ragana izdēja olu" ("Jānis Roze", tulkoja Anete Simanovska). Tas otrs visdrīzāk ir pirmais lielāka apjoma teksts, kas tulkojots no horvātu valodas latviski. Sanāk, ka Pavičiča "Sarkanais ūdens" ir otrs liela apjoma darbs no horvātiem, ko varam lasīt. Vienvārdsakot, cik izpētīju, horvātu literatūra mūsu pusē ir retums.

Bieži vien gadās, ka tulkotājs ir pēc profesijas gids, kas vienkārši iemācījies valodu.

Jātulko vēl!

Horvātu valodu mums vēl jāatklāj, ceru, ka šis nebūs mūsu pēdējais kopīgais tulkojums no horvātu valodas.

Neatklāsim visus plānus, bet skatus šobrīd metam viena nosacīti klasiska horvātu teksta virzienā.

Kā ar horvātu kultūru? Vai tu esi paspējis iepazīt arī to? Mums laikam zināmi tikai skaistie Horvātijas kūrorti, ko autors romānā min ar ironiju: visi brauc atpūsties, bet vietējie cilvēki turpina dzīvot.

Jā, cilvēki turpina dzīvot arī kūrortos. Horvātu kultūra noteikti ir liela un plaša, slāviskās tradīcijas savijas ar katoļu baznīcu, Venēcijas tipa arhitektūru, itāļu ietekmi. Tas ir biezs audums, un es godīgi nevaru teikt, ka to

labi pārzinu. Bet, lasot romānu, šos slāņus noteikti varēs just – tie klājas pāri, ietekmē arī valodu. Romānā var sastapt gan itālisko garšu, gan reliģisko leksiku. Tūristiem, kas aizbrauc uz Horvātiju, tas viss var palikt nepamanīts. Tūristiem jau tiek piedāvāts koncentrāts, sagatave, piemēram, noteikti ēdieni. Savukārt sakrālo kultūru nāksies meklēt dziļāk.

"Sarkanais ūdens" pieder detektīvžanram. Bet tas ir tāds gudrs romāns, jo sarakstīts oriģināli, ne viegli, bet arī ne smagnēji. Tu teici, ka tevi piesaistīja valodas plūdums šajā darbā. Kādas vēl bija sajūtas, kad tas nonāca tavās darba rokās?

Sākumā bija pārdomas, vai es vispār varēšu tikt galā. Vairāk par savu valodas varēšanu, nekā par tekstu pašu. Es pat pagājušā gada augustā biju Dubrovnikā, lai divas nedēļas pavadītu horvātu valodas kursus. Izrādījās gan, ka kursi ir specifiski – domāti slāvistiem, mācījāmie sintaksi un gramatiku, korpuslingvistiku. Tas nebija gluži tas, kas man bija vajadzīgs, gribējās sarunvalodu un drusku gramatikas. Bet es iegādājos arī gramatikas grāmatas un tiku skaidrībā.

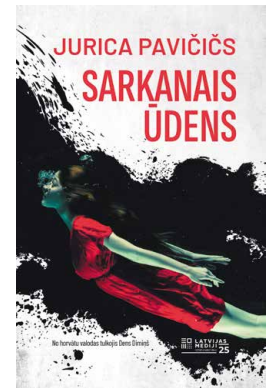
Kas tev ir teksta plūdums?

Tas ir tad, kad lasi un saproti: jā, tas ir detektīvs, krimiķis, bet tas ir arī psiholoģisks romāns, ļoti daudz tiek runāts par cilvēku attiecībām. Tas jautā: kas mēs esam, kāpēc mēs esam tādi, kādi esam? Kāpēc es un jūs sēžam birojā? Kāpēc mēs nebraucam uz Argentīnu un, piemēram, nedejojām tango? Un tā meitene, kas savos 17 gados pazūd, pēkšņi izdomājusi aizlaisties, sajaucot visas pēdas. Mēs isti nezinām, kāpēc. Autors tur ierauga narkodīteres karjeru. Varbūt viņai vienkārši viss bija apnicis, un viņa gribēja tikt prom no savas pašreizējās lomas, lai atrastu jaunu lomu. Tad tas jau uzliūkojams kā tapšanas romāns.

Neatklāsim sižetu, bet ir svarīga nianse. "Sarkanais ūdens" ir labs izklaidei – gluži kā horvātu detektīvfilmas, ko tagad rāda televīzijā. Sižets ir konstruēts tā, ka atklājums beigās pat vairs nav tas svarīgākais. Nav jau nozīmes, kas notika. Svarīgi – KĀ notika un KAS tam sekoja, jo tiek atklāti ļoti daudzi slāņi. Mums izdevniecībā šis romāns kļuva pamanāms tāpēc, ka ir interesanta paralēle ar 90. gadiem Latvijā. Dienvidslāvija izjūk, notiek neatgriezeniski procesi, bet rezultāts – kas līdzīgs tam, kā bija pie mums, kad aizgāja padomju laiki. Juku laiki 90. gados. Armija iet prom, uzrodas dīvaini investori. Kā tev likās – vai paralēles leca acīs?

Neapšaubāmi. Es to sajutu ļoti stipri, jo mana bērnība un pusaudža gadi pagāja 90. gadu sākumā. Es varēju

ļoti precīzi izjust šo paralēli. Es pat secināju, ka mēs ar romāna varoņiem esam gandrīz vai vienaudži. 90. gadi Latvijā bija tikpat traumatiski un haotiski, tikpat nežēlīgi kā Pavičiča romānā tēlotais. Horvātijā atšķēlās no Dienvidslāvijas, kas izjuka. Pasaule atvēras, drošība it kā izplēnēja, nebija vairs paredzamības, mainījās paradigma. Mūsu gadījumā tas nāca par labu, laimīga sakritība, ka Latvija atguva neatkarību. Bet Horvātijas gadījumā – var just, ka ir zināma nostaļģija pēc pagātnes. Varbūt ir arī jūtams jautājums – vai toreiz nebija pareizāk un taisnīgāk? Iedomājieties – skolotājas tēls, izmeklētāja tēls – viņi pēc neatkarības iestāšanās viskrasāk jut pārmaiņas. Skolotāja saka, ka bērni palikuši ļauni. Izmeklētājs maina darbu un kļūst par māklēri, viņš savā ziņā nodod visus ideālus, visu, kā vārdā ir studējis tiesības. Viņš arī redz, ka nav taisnības, ir tikai bizness un tā intereses. Bijušajam izmeklētājam pēkšņi jāpierunā cilvēkus pārdot dzimtas īpašumus, lai piekrastē kāds svešais varētu uzbūvēt viesnīcu kompleksu. Neparedzamība, neziņa, neaizsargātība cilvēki – tas viss ir bijis arī mums. Sadzīviskas traģēdijas atstāj atbalsis un jūtamas joprojām.

Toreiz nebija brīvības, bet bija jaunība. To var labi redzēt arī romāna varoņos – viņiem bija satīcīga ģimene, kamēr nepazuda meitene, kas it kā ar savu pazušanu iezīmēja zināma posma beigas. It kā režīms pat nav tik ļoti vainīgs. Drīzāk mainās cilvēku attiecības. Kad izlasīju, es sapratu, ka meitene ar savu pazušanu pilnībā pazudina visu dzimtu.

Bet vai meitene reāli nodarīja visiem pāri? Vai tomēr mēs cits citam nodarām pāri?

Par to, kas notika ar meiteni, principā ir savā ziņā skaidrs. Kā metaforu to var sajukt, jo viņa pazūd sabiedrībai. Vai nav tā, ka mēs ko līdzīgu jūtam pret tiem cilvēkiem, kas pazūd tepat Latvijā? Tas ir ļoti spēcīgs, mistisks efekts. Labi, ka ir literatūra, kurā trenēt šo sajūtu, un dzīvē ne katru dienu ir krimiķis no 90. gadiem.

Intervija tapusi sadarbībā ar izdevniecību "Latvijas Mediji".

ZVIRBULĪTIS UZ AKAS MALAS

Ar rakstnieci un tulkotāju Laimu Kotu sarunājas redaktore Gundega Blumberga

Foto no personīgā arhīva

Slavenākais turku mūsdienu rakstnieks Orhans Pamuks ir sarakstījis vairāk nekā desmit romānus, kas tulkoti četros desmitos valodu un izdoti vairāk nekā simt valstīs. Šovasar apgādā "Dienas Grāmata" klajā nāks ar Nobela prēmijas vainagotais darbs "Mans vārds ir

Sarkans", un tas būs pirmais Pamuka romāns, kas pie latviski lasošajiem nonāks bez starpniekvalodas – tiešā tulkojumā no turku valodas. Turklāt rakstniecei Laimai Kotai tas ir pirmais lielais tulkojums.

Vai rakstniece mainījusi profesiju?

Te, Turcijā, mani kā latviešu rakstnieci, ja nav tulkotāja, neviens nesaprot. Bet! Kad es gleznoju, simbolus manos zīmējumos redz un saprot visi, lai kādas tautības arī būtu. Vai arī priecājas par attēloto. Tā tas ir. Reizēm prātā uzrodas stāsti, tad jau pietinas klāt sižets un būtu romāns, bet tagad, kamēr tulkoju, man nav laika tos sižetus savam romānam pierakstīt. Gan jau redzēs, zini, kā ir, – ja uznāk rakstīšanas mendeļe, tad nekur dēties – sēdi tik un raksti.

Tava drosme sākt ar Pamuku ir apbrīnojama. Lai gan Pamuks ir pasauleslavens rakstnieks, latviski tulkots tikai viens viņa romāns "Sniegs", turklāt no vācu valodas, un tas izdots pirms piecpadsmit gadiem. Kas noteica izvēli?

Pamuka "Mans vārds ir Sarkans", lai gan uzrakstīts 1998. gadā, nonāca manās rokās tikai tad, kad iestājos maģistrantūrā Fatiha Sultāna Mehmeta Universitātē studēt miniatūrgleznošanu. Redzot, kā es mācos zīmēt lapiņas, pumpuriņus, pieclapītes un ziedu čemurus – turklāt tiem katram ir savs īpašs vārds! – un kā jaucu krāsas un kopēju 15.–17. gadsimta miniatūras, kopēju un vēlreiz zīmēju kārtējo sultānu, kas dodas medībās, karā vai noraugās uz sanākušo tautu viņa dēlu apgraizīšanas svinībās Hipodroma laukumā tepat

pie Sofijas katedrāles Stambulā, man tika iedota Orhana Pamuka grāmata "Mans vārds ir Sarkans". Toreiz pat sāku tulkot. Iespējams, ka dūša man toreiz, pirms astoņiem gadiem, bija lielāka nekā varēšana un valodas zināšanas, bet es sāku braši – izēdos cauri pirmajām divām lappusēm, un galva sagriezās. Nesapratu, kā tos vārdus izkārtot latviski. Draudzene, kas interesējas par astroloģiju, sirsnīgi ieteica nepārdzīvot, jo esmu ķērusies klāt – tagad pat neatceros – tukšā mēnesī vai aptumsumā, vai koridorā, tātad tas tikai nozīmē, ka darbs tiks padarīts pēc laika. Kad biju uzrakstījusi savu fantāziju par Mierielu un arī romānu par Anšlavu Eglīti, tad jutu, ka īstais laiks tulkošanai ir pienācis.

Romāns "Mans vārds ir Sarkans" ir brīnišķīgs, bet visnotaļ sarežģīts darbs ar dziļiem kultūrvēsturiskiem urbūmiem. Vai tev bija kāds konsultants? Kā izdevās ienirt valodā, lai izprastu visas teksta niansas?

Jā, brīnišķīgs darbs, un es varu ar savu galvu atbildēt par katru vārdu, kas tajā ierakstīts, it sevišķi, ja rakstīts par mākslu, par krāsām, par papīriem, otiņām, sēdēšanu ar kūkumu mugurā, kad mākslinieks, salicis pār zīmējumu, punkto (*noktalamā*) un svītro/štriho (*taramā*)! Tev vajadzētu redzēt, kāda ir oriģinālā grāmata, no kuras tulkoju, – "nolasīta", ar atzīmēm, ielīmētiem krāsainiem papīriņiem – karini kaut Ziemeļvētku eglītē. Un labākais konsultants bija un ir mans vīrs Ahmets Kots. Katru vārdu vai simbolu un lietu, ko neizpratu, sēdējām un pārrunājām.

Kad biju iztulkojusi pirmās nodaļas, saņēmos un uzrakstīju Dacei Meierei, kura reiz – ak, pirms daudziem, daudziem gadiem, kad vēl ar trādirīdiem priecēju Prozas lasījumu klausītājus, – bija izteikusies: "Ja gribi iemācīties svešvalodu, tad iemīlies!" Lūk, un Dace pateica atslēgvārdus – tulko, lai tevi saprot latviešu lasītājs, turies pie autora un paskaties, kā teikumus pārceļ citi. Tā arī darīju.

Tātad, lai iztulkotu Pamuku, jāsaprot, ka liela daļa latviešu autoru, pat rokās sadevušies un salikuši savus garākos teikumus analīzei un shēmu zīmēšanai skolasbērniem par šausmām, var iet atpūsties, jo Pamuks ir gargabalnieks, viņš raksta kā arhitekts – garumgari teikumi ir viņa "eparkija", un mēs varam

atslābt. Ja jau bija teikts "turēties pie autora", tad mans uzdevums bija šo Pamukam raksturīgo metodi iedzīvināt latviski. Zinu, ka angļu tulkojumā teikumi bija sadalīti (loģiskāk, bet ne pēc Pamuka), jo – ticiet man – Pamuks ar otiņu kā sāk zīmēt māju no pamatiem, tā uzzīmē vairākstāvu namu līdz pat jumtam plus vēl iedomājas uz tā uztupināt zvirbulīti. Kurš tad to var pārtulkot... Bet tad es sapratu, ka esmu taču rakstniece, kurai tādu nebeidzami garu teikumu vienkārši jāprot saprotami uzrakstīt. Un jāsadzird, kā tas skan latviski. Pavisam citādi. Tāpēc ka turku valodas principi ir pilnīgi citi! Valodu kokā, atšķirībā no indoeiropiešu valodām, tjurku zars ir pilnīgi citāds. Kāpelē nu! Silts ieteikums – kurš grib sākt rakstīt, lai sākumā šo to iztulko "uz latviešu valodu"! Uzreiz sapratīs, kā veidot sakarīgu teikumu latviešu valodā.

Kā tu raksturotu – par ko ir romāns?

Romāns ir par māksliniekiem, stambuliešiem un austrumniekiem, par sultāniem, par kariem un likumiem, un romāns ir kā lidojošais austrumu paklājs, kas, pacēlis gaisā, aiznes uz laiku, kad sākas Osmaņu impērijas noriets, kad par normu tika uzskatīti kari un teritoriju ieņemšana, nāve kā neatņemama sastāvdaļa, kaismīga dzīvotgriba un alkas pēc laimes, kur notikumi divu nedēļu laikā ietver garumgaro dzīvi, un tai ir pat laimīgas beigas – lai kas arī notiktu, tevi, mīlais cilvēk, aiz rokām kā ercenu paņems divi eņģeļi Azrails un Džibrails...

Kālab mums to vajadzētu lasīt?

Hm... Tāpēc, ka laba grāmata, kas patiks izglītotam lasītājam, jo romāns ir tik daudzpusīgs un interesants: tajā runā gan dzīvie, gan lietas, gan mirušie un pat krāsa runā, var tikai iedomāties un lasot nonākt kāzu ceremonijas vai kāda Tuvajos Austrumos bija pasta pārvadājumu kultūra, kur ar zirgiem nogādāja paziņojumus diennakts laikā no Stambulas līdz Damaskai, un, lasot šo romānu, var vien brīnīties, ko tikai cilvēki visu ir piedzīvojuši!

Kas tev pašai bija atklājums?

Tulkojot brīnīties brīnījos, kā Pamuks to visu iedabūjis grāmatā! Turklāt apraksta nevis kā norises, bet liek runāt varoņiem, turklāt tādā veidā bīda uz priekšu romāna aso un spriedzes pilno sižetu. Meistars, vienvārdsakot!

Vai tulkosi vēl un ko?

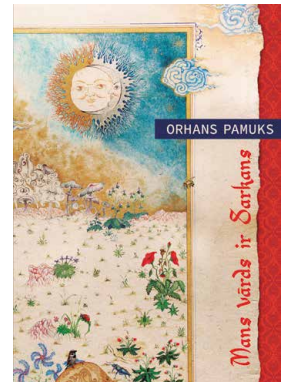
Jā, jau to daru, un tā ir Orhana Pamuka 2021. gadā izdotā grāmata, kam burtiskais nosaukuma tulkojums ir "Mēra nakts". Esmu aizīrusies līdz 400. lappusei, bet gala vēl neredz. Esmu disciplinēta, ceļos agri: un uzreiz man kafija un prom pie datorvirpas! Kaut lappusi dienā! Pamuks te atlaiž visus grožus un apraksta Osmaņu impērijas beigas. Nudien, par šo romānu Pamuks tiek slavēts, turku kinematogrāfisti sapņo par filmēšanu, un ir arī otri, kuri apsūdz autoru, ka viņš kritiski izsakās par Turcijas Republikas pirmo prezidentu, un par to, kā zināms, Turcijā var tikt krimināli sodīts. Tā ka turku seriāls turpinās, palieku vērotājos!

Kas ir rakstniece Laimas Kotas plānos?

Rakstnieka plānu laiks ir ziema. Kad ārā auksts, snieg, pieputināts tā, ka netiec no mājas ārā, un tad smaržo kafija, klab taustiņi, rakstās labi. Taču Turcijā, Stambulā, kur sēžu un uzmetu aci Bosforam, ziemas šogad gandrīz nebija. Tāpēc dārzā, kas mums ir, iestādīju rozes.

Man ir aizdomas, ka esi pielikusi roku arī pašas tulkotās Pamuka grāmatas mākslinieckajam noformējumam. Vai tā?

Uzticējos māksliniekam Jānim Esītim. Iedomājos, ka ļoti gribētu izmantot

to Mūžīgo, kas man vienmēr ir patīcis, un aizsūtīju Jānim savus zīmējumus, kur SaulMēness. Jānis no tiem paņēma arī visādos kukaiņšus-rāpulišus. Prātā iekrita, ka Pamuks visu laiku piemin zvirbulīti, kas sēž uz akas malas. Kamēr varoņi mirst un precas, nosit un dzīvo, tikmēr zvirbulītis, ūdeni dzerot, ir klātesošs, tāpēc palūdzu pievienot uz vāka arī zvirbulīti, kuru viņš uzsēdināja uz manis uzzīmētajām šamaņa bungām. Otrs tēls, ko Pamuks pierakstīja, bija bite, kas ir dvēseles simbols, un to Jānis uzlaidināja uz zelta rāmja. Arī tas mani iepriecināja, jo bite nosēdināta robežvietā, kas atrodas starp To pasauli un Šo pasauli. Kur vēl labāk!

Intervija tapusi sadarbībā ar izdevniecību "Dienas Grāmata".

PIEDĀVĀJUMI PIRCĒJA KARTES ĪPAŠNIEKIEM

01.04. – 30.04.2024.

-50%

Pircēja karte jauniem klientiem

€ 3,50 € 7,00

Pircēja karti ar 50% atlaidi var iegādāties ikviens pircējs, neuzrādot Pircēja karti.

-30%

UNOMAX un UNIMAX zīmolu lodīšu pildspalvas, pildspalvas-rolleri

-30%

GIOTTO OLIO
eļļas pastelkriņīņi
(24 krāsas, Ø 11 mm)

-25%

Dekoratīvās uzlīmes, uzlīmju albumi

Saņem atlaides pie sadarbības partneriem!

-20%

-15%

-15%

-10%

-10%

-10%

Piedāvājums spēkā, uzrādot Pircēja karti. Atlaides nesummējas.

Akcijas preču pieejamība var atšķirties, ar aktuālo piedāvājumu aicinām iepazīties uz vietas veikalā. janisroze.lv

APRĪĻA
IZLASE

PIEDZĪVOJUMU
PRIEKŠS

Nora Ikstena
DRAUGI

Nora Ikstena
ULUBELES
PASAKAS

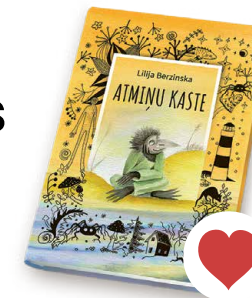
Andra Manfelde
VAI MAMMA
MĀJĀS?

Lilija Berzinska
SKELETS
SKAPĪ

Lilija Berzinska
KĀ MIZGRAUZIS
ATRADA
MĪLESTĪBU

Lilija Berzinska
ATMIŅU
KASTE

Dienas
Grāmata

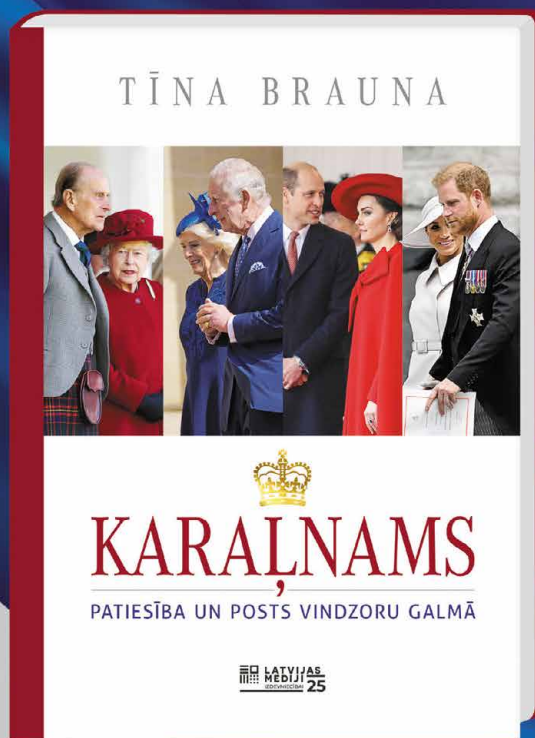

New York Times un *Sunday Times* BESTSELLERS

BIOGRĀFISKAIS STĀSTS
par britu karalisko ģimeni
aizved lasītājus skandālu, mīlas
dēku, varas spēļu un nodevības
pilnajā Vindzoru pasaulē.

*“Šī biogrāfija
mainīs to, ko lasītāji
līdz šim ir domājuši
par britu karalisko ģimeni.”*

Tina Brauna

No angļu valodas tulkojusi
ALDA VĀCZEMNIECE